

Prof. Adam Sobiczewski, ur. w 1931 r. w Skierniewicach. Ukończył Gimnazjum im. Bolesława Prusa w Siedlcach w 1948 r., a następnie Liceum im. Hetmana Stanisława Żółkiewskiego w Siedlcach, które miało profil matematyczno-fizyczny.

W roku 1955 ukończył studia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, specjalizując się w matematyce, a w następnym roku (1956) ukończył prowadzone równoległe studia na Wydziale łączności (obecnie Wydz. Elektroniki) Politechniki Warszawskiej, specjalizując się w zakresie techniki fal ultrakrótkich.

Stopień doktora nauk matematyczno-fizycznych uzyskał w roku 1964 na Wydziale Matematyki i Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego na podstawie pracy z zakresu teorii jądra atomowego, wykonanej pod kierunkiem prof. Zdzisława Szymańskiego. Stopień doktora habilitowanego otrzymał w roku 1969 w Instytucie Badań Jądrowych na podstawie pracy poświęconej opisowi zależności energii jądra od jego deformacji. Tytuł profesora nadzwyczajnego nauk fizycznych otrzymał w roku 1976, a zwyczajnego w roku 1989.

W latach 1964-66 odbył dwuletni staż naukowy w Laboratorium Fizyki Teoretycznej (w grupie Prof. V.G. Sołowiowa) Zjednoczonego Instytutu Badań Jądrowych w Dubnej (Rosja), a w latach 1970-72 dwuletni staż w Instytucie Nielsa Bohra w Kopenhadze (w grupie Prof. Aage Bohra i Prof. Bena Mottelona – laureatów Nagrody Nobla z 1975 r.), jednocześnie ściśle współpracując z grupą Prof. Svena Gösta Nilssona w Lund (Szwecja). W roku 1979 nawiązał bliską współpracę z grupą Prof. Petera Armbrustera z Instytutu Ciężkich Jonów (GSI) w Darmstadcie (Niemcy). Współpraca ta trwa do chwili obecnej. W pewnym okresie współpracował także z narodowymi laboratoriami Lawrence'a w Berkeley (USA) oraz w Livermore (USA).

Głównym nurtem prac prof. Sobiczewskiego są badania teoretyczne nad jądrami ciężkimi i superciężkimi, rozpoczęte w połowie lat sześćdziesiątych ub. wieku, tj. od samego początku istnienia zagadnienia jąder superciężkich. Jednym z głównych wyników prac jego i współpracowników było przewidzenie istnienia zdeformowanych jąder superciężkich. Są to jądra położone wokół podwójnie magicznego jądra zdeformowanego o liczbie protonów $Z=108$ i liczbie neutronów $N=162$. Samo pojęcie podwójnie magicznego jądra zdeformowanego zostało wprowadzone przez prof. Sobiczewskiego i jest obecnie powszechnie używane w literaturze światowej. Otrzymane w latach 1993-95 przez fizyków amerykańskich w Livermore, rosyjskich w Dubnej i niemieckich w Darmstadcie wyniki doświadczalne wykazały nadspodziewanie dobrą zgodność z tymi przewidywaniami. Zostało to odnotowane na wielu konferencjach poświęconych syntezie i strukturze najcięższych jąder oraz w wielu ogólnych i popularnych czasopismach naukowych jak *Physics Today*, *Science*, *Discovery*, *Nature*, *CERN-Courrier*, a nawet w działach naukowych czasopism codziennych jak np. *The New York Times*.

Przewidzenie teoretyczne istnienia obszaru stosunkowo długo-życiowych zdeformowanych jąder superciężkich, potwierdzone doświadczalnie, otworzyło duże możliwości rozszerzenia tablicy jąder i zbadania własności fizycznych tych nowych jąder bardzo ciężkich, istniejących wyłącznie dzięki efektom powłokowym w ich strukturze. Otworzyło również możliwości rozszerzenia tablicy okresowej pierwiastków oraz zbadania własności chemicznych przynajmniej niektórych spośród nich. Do chwili obecnej wytworzono już ponad sto jąder superciężkich i 15 superciężkich pierwiastków.

Prof. Sobiczewski otrzymał kilka wyróżnień, m.in. Indywidualną Nagrodę I stopnia Państwowej Rady ds. Wykorzystania Energii Jądrowej (1976), Nagrodę Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (w dziedzinie nauk ścisłych, 1995), Nagrodę im. G.N. Florowa Zjednoczonego Instytutu Badan Jądrowych w Dubnej (Rosja, 1997), Nagrodę Fundacji Alfreda Jurzykowskiego (Nowy Jork, 1997), doktorat *honoris causa* Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (2001), Medal Andrzeja Sołtana Instytutu Problemów Jądrowych (2001). Jest członkiem czynnym Polskiej Akademii Umiejętności, członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk, członkiem zwyczajnym Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, a także członkiem Polskiego Towarzystwa Fizycznego.

Jest zatrudniony w Narodowym Centrum Badań Jądrowych na stanowisku profesora zwyczajnego.

Warszawa, 30 lipca 2015 r.